

Robert Bergh väljs in i Hall of Fame

Han är inne på sitt 30:e år som A-tränare och hästarna har i snitt vunnit lopp varannan dag sedan 1993. Det är dock inte bara bredden som imponerar när det gäller Robert Bergh, utan han kan peka på segrar i de flesta större lopp i Europa utom Prix d' Amérique. Nu får spillevinken från Sundsvall, med räven bakom örat och glimten i ögat, även en välförtjänt plats i Hall of Fame.

– Det är klart att jag känner mig stolt. För att nå hit går det inte bara att gnugga på, utan det gäller att vinna storlopp ibland också, säger Robert Bergh.

Han började hjälpa till i stallet hos Ove Svedin på Bergsåker under kvällar och helger, men första anställningen fick Robert Bergh direkt efter grundskolan hos Alf Jonsson. De fem åren där innebar många utmaningar men också en grym start för en ung kille som siktade på att bli något inom travet.

– Det var otroligt utbildande, man fick verkligen lära sig att hantera väldigt olika typer av hästar. Jag lärde mig verkligen också att köra häst och sko, vilket kom att betyda mycket. De flesta hästar som jag skodde var kallblod med jättefötter, så det tog sin lilla tid.

In i Jonssons stall kom oftast väldigt svåra fall, som många andra tränare inte kunde få någon ordning på. Men med Alfs unika hästkunskaper och på den tiden hårda heatträning blev de flesta ändå vinnare på travbanan. Rekorden sänktes i många fall med åtskilliga sekunder.

– Alf berättade för oss lärlingar hur han ville ha det och vi gjorde som han sa. Men det var som sagt oftast speciella hästar och jag brukar ibland tänka på hur det skulle gå i dag om jag skulle skicka ut någon 15-åring i mitt stall med någon liknande häst.

Robert Bergh kom också snabbt in i tävlingsbiten. De två första loppen kördes med Alf Jonsson-tränade Cleorita. Första segern kom i femte uppsittningen med amatörtränade Dart Cyklon den 22 januari 1987 på Bergsåker, bara månaden efter att han fyllt 18 år.

– Efter fem år i Alfs stall blev det 1,5 år hos Tommy Hanné. Sedan väntade lumpen i Härnösand, men det visade sig inte vara något för mig. Jag blev bara kvar några veckor och var sedan lite hos Bosse Eklöf innan jag började jobba för Åke Svanstedt.

Vad lärde du dig hos Svanstedt?

– Framför allt tydligheten och arbetssättet. Det skulle vara ordning och reda från starten på dagen, annars blev det sällan några bra resultat. Så den biten har jag själv tagit fasta på.

Innan A-licensen plockades ut 1993 hade Bergh hästar på Lars-Åke "Kakan" Gustafssons lista. Så första V75-vinnaren blev Mr Milkman och sedan fick Robert tidiga framgångar på rikstoton med hästar som Grappo Käll och Alexias Star L. Hans första vinnare som A-tränare blev Our Last Crown på Solvalla, en häst som vann flertalet V65-lopp.

När A-licensen kvitterades ut hade Robert Bergh precis blivit utsedd till Årets Komet på Hästgalan 1992. Hans närmaste framtidsplan var också utstakad och klar. Den bestod i att satsa hundra procentigt på V75 och försöka få tidiga framgångar där.

– Jag var 25 år och konkurrensen på Bergsåker kanske tuffare än någonsin tidigare. Min morfar borgade för ett banklån för att jag skulle kunna göra en rejäl satsning. Så jag lämnade inget åt slumpen, utan skulle ha det bästa fodret, vagnarna och så vidare. Dessutom riktades mitt fokus mot V75, inte unghästsidan. Jag gav mig själv bara en tidsperiod på två-tre år för att lyckas, annars kunde jag lika gärna börja med något annat.

Jo, Bergh lyckades minsann. Redan under sitt tredje år som tränare hade han en derbytrea i Castor Cafe, då på väldigt få yngre hästar. Inom V75 rullade det på allt bättre. Notera också att det var premiär för V75 just under Berghs första år som A-tränare 1993.

– Hästar som Rambrico och Let Me Fly gjorde fint ifrån sig i de högsta rikstotoklasserna och fick min rörelse att höja sig ytterligare. Sedan blev det förstås en nivå till när Remington Crown vann Svenskt Trav-Kriterium 1996, en häst som jag dessutom delägde själv.

Nu slog Bergh igenom med full kraft, framgångarna kom slag i slag även i de större sammanhangen. Detta med hästar som Hilda Zonett, Simb Zipper och Tsar d'Inverne. Förutom vinster i de allra största årgångsloppen i Sverige blev det även stora framgångar i grupp I-löpningar utomlands. Exempelvis i Prix de France (Hilda Zonett), Orsi Mangelli (Adrian Chip) och Europaderbyt (Kadett C.D.).

– Ja, det blev en häftig resa. En viktig del i framgångarna var att jag kunde köpa loss marken och bygga upp den nuvarande träningsanläggningen utanför Sundsvall.

Vi får gå till 2013 för att hitta Robert Berghs hittills största ögonblick i travlivet.

– Det går inte att blunda för elitloppssegern med Nahar. För det första var det en väldigt speciell individ med grym fysik och spänst. Jag har sagt tidigare att när det fungerade till 100 procent för honom så går det att jämföra med Bob Beamons plankträff vid sitt världsrekordhopp i längd.

Robert fortsätter:

– Jag hade bland annat vunnit tre gånger i både Kriteriet och Derbyt, men det här kändes som något helt annat. Man kan nog jämföra det med andra idrottare som tidigare vunnit VM-guld och sedan får kliva upp högst på pallen i ett OS. Trots att jag inte vunnit Prix d'Amérique så skulle jag faktiskt värdesätta ytterligare en elitloppsvinst ännu mera.

När Bergh ska plocka fram sin näst roligaste upplevelse inom travsporten så handlar det om ytterligare en speciell häst, ett fuxsto.

– Hela resan med Hilda Zonett var fantastisk. Hon vann det mesta som unghäst och ordnade även min näst största seger hittills i Prix de France.

Bronsplats?

– Det måste bli Remington Crown. Han hade en härlig karaktär och ordnade min första stora seger. Samtidigt tycker jag lite synd om hästar som Tsar d'Inverne och Kadett C.D. som inte får plats här. Sedan måste jag även i närtid lyfta fram Power och Hail Mary, vilka båda som treåringar lät mig uppleva något nytt då det gällde fart.

Elitloppssegern med Nahar, samt ett väldigt bra år även i övrigt, gav Robert Bergh för första gången titeln Årets Tränare 2013. Sak samma blev det året efter. Trots detta valde "Bergharn" att flytta från Bergsåker 2015 och i stället slå sig ner på en ny hästgård i Hajom. Plötsligt var han Åbytränare i stället.

– Under sista året i Sundsvall körde stallet in 30 miljoner kronor (etta i landet på det), men av dessa kanske det bara var fem-åtta miljoner inkörda på Norrlandsbanorna. Det var också ett evigt mixtrande med att få ihop boxplatser åt alla hästar samtidigt som jag inte tyckte det hände tillräckligt på unghästsidan. Trots alla framgångar tog det 15 år innan jag toppade med 17 ettåringar.

Det var förstas ett stort steg att lämna Sundsvall och flytta hela verksamheten till Hajom. Sedan blev det inte bättre av att det hela försenades av rättstvister med Mark- och miljödomstolen och Länsstyrelsen vad gällde rasthagar och strandskydd.

– Det tog sex-åtta månader innan vi kom riktigt till rätta i Hajom. Men det var först efter 1,5 år som jag själv började känna mig riktigt hemma på gården.

Meningen var att Bergh skulle sälja gården i Sundsvall och koncentrera verksamheten helt till Hajom, men så blev det inte.

– Anläggningen utanför Sundsvall var nedstängd under 1,5 år och förvandlades nästan till en spökstad. Jag kände att vi måste hitta på något och det sammanföll med att Charlotte Andersson (skötare till bland annat Nahar) ville flytta hem till Sundsvall igen efter en period hos Daniel Redén. Så vi drog i gång så smått igen och fortfarande ser jag mer fördelar än nackdelar att ha båda gårdarna i gång samtidigt.

Under de snart sju åren i Hajom har personalrekryteringen varit Berghs största problem.

– Det är en annan sorts kultur här nere än i exempelvis Sundsvall, faktiskt en otrolig skillnad. Så jag har säkert haft dubbelt så många anställda under de sex-sju åren i Hajom än under 20 år i Sundsvall. En stor anledning till att jag har kvar gården i Sundsvall är också att jag har så duktig och stabil personal där som Charlotte Andersson och Oskar Florhed. Det betyder mycket.

Träna hästar med bra resultat verkar dock Robert Bergh kunna göra på de flesta ställen. Han fortsätter att vinna stora lopp och vara med i toppstriden varje år i tränarligan. Under 2017 blev han etta i tränarligan igen och 2019 noterade han som tvåa bakom Timo Nurmos sitt eget all time high med 34,2 miljoner. Nästan lika mycket blev det under 2021. Alla framgångar har dock haft ett pris, då Robert under en period fick utmattningssyndrom. Han tog sig ur den svackan, men måste ändå hela tiden vara på sin vakt och tänka rätt.

– Under de sista 1,5 åren har jag börjat tänka lite mera på hur jag själv vill ha det, vad jag gillar mest. Det går mot att jag äger/deläger lite fler hästar själv och kanske väljer mera vad jag tar in i stallet. Det är fortfarande lika roligt att ställa ordning en V75-vinnare och matcha fina unghästar mot de största årgångsloppen. Men jag behöver kanske inte kräva av mig själv att alla femåringar ska börja året med tre raka segrar.

Vad är då Robert Bergh mest stolt över hittills under sin 30-åriga tränarkarriär?

– Det är nog vinnarmentaliteten i stallet, som alltid funnits där. Vi står för framgång och när hästarna åker och tävlar förväntar sig både jag, personalen och banpubliken att det ska bli segrar.

Det senaste halvåret har annars på flera sätt varit rekordtufft för Robert Bergh. Flera bra tävlingshästar har dött samtidigt som storhästägarna SRF Stable och Mellby Gård valt att avbryta samarbetet med Bergh och flyttat sina hästar till andra tränare. Hail Mary hamnade exempelvis hos Daniel Redén medan duon Fifty Cent Piece och Rome Pays Off gick till Daniel Wäjersten. Inte direkt några dussin hästar som försvann.

– Jag har aldrig tidigare varit med om sådana här stora förändringar i stallet på så kort tid. Det här har jag också tagit upp med personalen och det enda vi kan göra är att fortsätta att förbereda hästarna så bra som möjligt och se till att de ser fina ut på tävlingsbanan. Sedan får vi hoppas att det blommar ut några två- och treåringar under det här året. Men jag är ändå inställd på ett mellanår med tanke på allt som hänt.

Framtiden då? Kan det exempelvis bli aktuellt att Robert Bergh följer i sin gamle arbetsgivare Åke Svanstedts fotspår och satsar i USA?

– Jag tyckte bra om Frankrike tidigare, men mitt intresse där har minskat. Just nu har jag bara en häst hos Åke borta i USA, men det är inte uteslutet att jag längre fram kan tänka mig att satsa mera där. Då skulle man nog behöva ligga på åtta-tolv hästar, men just nu känner jag mig inte klar här hemma i Sverige.

Klar är dock Robert Bergh för ett inträde i Hall of Fame. Han blir vid 53 års ålder den tredje yngsta att bli invald efter Björn Goop och Örjan Kihlström.

Motivering:

Robert Bergh har under 30-år som A-tränare kontinuerligt tagit fram stjärnhästar och visat både en imponerande bredd och toppar. I Sverige har han vunnit nästan allt som går att vinna och även tagit för sig bra utomlands. Vid 53 års ålder tillhör han fortfarande Sverigetoppen och med sina över 5 000 tränarsegrar är han nu värd att ta steget in i travsportens Hall of Fame.

Fakta:

Namn: Robert Bergh

Född: 22 december 1968

Stjärntecken: Stenbock (tycker om ordning, normer och traditioner)

Hemmabana: Åby

Kusksegrar: 3 907 (tom 220508)

Svenska rekord som kusk: 23 (tom 220508)

Tränarsegrar: 5 044 (tom 220508)

Svenska rekord som tränare: 21 (tom 220508)

Tusenklubben: Medlem som både kusk och tränare

Klassiska lopp: Har vunnit de klassiska loppen Svenskt Trav-Kriterium (4 gånger) och Svenskt Trav-Derby (4 gånger)

Årets komet: 1992

Årets tränare: 2013 och 2014

Kuskchampionat: Totalt 15 stycken på Bergsåker (6), Dannero (5), Skellefteå (1), Solänget (2) och Östersund (1)

V75-Mästare: Miracle Skipper 1994, Madson 1995, Fingal Zonett 1999

Rikschampionatet: Nathalie Burge 2001

Bland segrarna kan nämnas (urval):

Svenskt Trav-Kriterium, Svensk Trav-Derby, Breeders' Crown, E3, Drottning Silvias Pokal, Konung Gustaf V:s Pokal, Sprintermästaren, Europeiskt 3-åringsmästerskap, Grand Prix l'UET (Europaderbyt), Europeiskt 5-åringsmästerskap, Elitloppet, Hugo Åbergs Memorial, Jämtlands Stora Pris, Norrbottens Stora Pris, C.L. Müllers Memorial, Sto-SM, Sverigeloppet, Grand Premio Orsi Mangelli, Grosser Preis von Deutschland, Prix de France, St. Michel Ajo, UET Trotting Masters och Ulf Thoresens Grand International. Flera av dem mer än en gång, samt otaliga andra storlopp.

Hittills invalda:

År, Namn, Steggbest

2009, Big Noon, Karsten Buer

2010, Bulwark, Rex Rodney

2011, Berndt Lindstedt, Alm Svarten

2012, Uno Swed, Frances Bulwark, Gunnar Eggen

2013, Gert Lindberg, Legolas, Kjell Carlsen, Egil Alnäs, Olle Goop, Margareta Wallenius-Kleberg, Vintilla, Ina Scot, Järvsöfaks, Ego Boy, Stig Lindmark, Gösta Nordin, Gunnar Nordin, Express Gaxe, Lars Lindberg

2014: Victory Tilly, Queen L., Sjungas Best, Trygve Diskerud, Atom Vinter, Stefan Melander

2015: Bork Rigel, Tamin Sandy, Copiad, Bo Fransson, Håkan Wallner, Örjan Kihlström

2016: John Buer, Einar Andersson, Algot Scott, Björn Goop

2017: Steinlager, Åke Svanstedt, Stefan Hultman

2018: Elding, Viking Kronos, Torbjörn Jansson

2019: Jorma Kontio, Roger Walmann, Scarlet Knight, Jimmy Takter

2020: Erik Berglöf, Jim Frick och Moe Odin

2021: Lutfi Kolgjini, Maharajah och Ove Wassberg

2022: Readly Express, Robert Bergh, Timo Nurmos, Liv Haslie och Jomar Blekkan

Hall of Fame – Travets Storheter – har sitt säte i Nordiska Trvmuseet, men de som utser vilka som ska väljas in är en oberoende instans: en kommitté bestående av representanter för de svenska och norska travsportjournalistklubbarna, Svenska Hästsportjournalisters Klubb (SHK) och Norska Travjournalisters Klubb (NTJK).

För mer information kontakta:

Marita Arvidsson, Museichef Nordiska Trvmuseet

Telefon: 0573-71 18 00

Mobil: 076-827 08 90

E-post: marita@trvmuseet.com